

84

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 13 lutego 1996 r.

w sprawie ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni art. 9 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o referendum.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: J. Trzciński — wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: Z. Czeszejko-Sochacki, T. Dybowski, K. Kolasiński, J. Skórzewska-Łosiak, W. Sokolewicz, B. Wierzbowski (sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniach w dniach 7 i 13 lutego 1996 r. w trybie art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470, z 1993 r. Nr 47, poz. 213, z 1994 r. Nr 122, poz. 593 i z 1995 r. Nr 13, poz. 59) wniosku Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 9 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o referendum (Dz. U. Nr 99, poz. 487), a w szczególności o odpowiedź na następujące pytania:

1. Czy w referendum polegającym na udzieleniu na urzędowej karcie do głosowania pozytywnej lub negatywnej odpowiedzi na postawione pytania stosuje się art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o referendum?

2. W wypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze — czy użyte w art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o referendum pojęcie „większość biorących udział w głosowaniu” oznacza większość bezwzględną (tj. z uwzględnieniem głosów nieważnych), czy większość zwykłą (tj. bez uwzględnienia głosów nieważnych)?

3. W wypadku udzielenia odpowiedzi na pytanie drugie, iż w art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o referendum mowa jest o większości bezwzględnej — jakie znaczenie prawne dla organów, o których mowa w art. 10 ustawy, może mieć wynik referendum, który wprawdzie okazałby się wiążący w rozumieniu art. 9 ust. 1 ustawy,

ale nie nastąpiło rozstrzygnięcie w rozumieniu art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy?

4. W wypadku udzielenia negatywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze — czy i według jakiego kryterium należy ustalić, że nastąpiło rozstrzygnięcie w referendum, jeżeli wynik referendum okazałby się wiążący w rozumieniu art. 9 ust. 1 ustawy?

u s t a l i ł :

I. Art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o referendum (Dz. U. Nr 99, poz. 487) stosuje się także do ustalenia wyniku referendum polegającego na udzieleniu, zgodnie z art. 2 ust. 2 tejże ustawy, na urzędowej karcie do głosowania pozytywnej lub negatywnej odpowiedzi na postawione pytania.

II. Pojęcie „większość biorących udział w głosowaniu”, użyte w art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o referendum, oznacza liczbę głosujących za jednym z dwóch przedstawionych rozwiązań większą od połowy liczby osób, które zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 4 powołanej ustawy o referendum wzięły udział w głosowaniu, czyli oddały karty ważne.

III. Jeżeli w referendum, w którym wzięła udział więcej niż połowa uprawnionych do głosowania, nie nastąpiło rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o referendum, właściwe organy państwowe nie mają obowiązku podjęcia czynności określonych w art. 10 tej ustawy.

Przewodniczący: J. Trzciński

Wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: Z. Czeszejko-Sochacki, T. Dybowski, K. Kolasiński, J. Skórzewska-Łosiak, W. Sokolewicz, B. Wierzbowski